

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionMythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567CollectionMythologia, Venise, 1567 - Livre VIItemMythologia, Venise, 1567 - V, 02 : De Pythiis](#)

Mythologia, Venise, 1567 - V, 02 : De Pythiis

Auteur(s) : Conti, Natale

```
","author_name_items":"Auteur(s)","author_size_items":"16px","title_size_items":"16px"}}, new UV.URLDataProvider()); /* uvElement.on("created", function(obj) { console.log('parsed metadata', uvElement.extension.helper.manifest.getMetadata()); console.log('raw jsonld', uvElement.extension.helper.manifest.__jsonld); }); */ }, false);
```

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre V

[Mythologia, Francfort, 1581 - V, 02 : De Pythiis](#)□

est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre V

[Mythologie, Lyon, 1612 - V, 02 : Des jeux Pythiens](#)□

est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre V

[Mythologie, Paris, 1627 - V, 03 : Des Pythiens](#)□

est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

nos adduxisti; qui non pro diuitiis, sed pro gloria decertant. Nam præter superiora ludorum genera mox additi sunt equites armati, qui cursu certarent, vt ait Pind. in Psamide Camerinzo, & multa alia à primis differentia. Enimuero non è quouis oleastro tamen coronæ victoribus dabantur antiquitus, sed è vocata Callistephano, vt his verbis testatur enarrator Aristophanis de Aristorelis sententia; *ἐν τῷ πανσθηίῳ ἴστρο ἰλαίῳ, καλοῦται δὲ καλλιστέφανος. ταῦτα δὲ ἔρωσθαι καὶ ἴφθιμα τὰς λιπαρὰς ἰλαίῳ σίφικῳ. ἀριστοὶ τῆς περὶ τούτου ἀπαρτὴ μύρου, οἱ τῆς σφαιροῦ συμμίτρου. ἀπὸ ταύτης λαβὼν ἀραλλὰς ἐφύτασε ἐλευπίδαζ, ἀφ' ἧς ἡ σφαιρὸς ἐπι ἀθλητῶν δίδεται. ἵστρο δὲ ἀπὸ σφίρι τῶν ἰλαρῶν περὶ τοῦ Καλλίου. ἢ τῷ πανσθηίῳ ἀπὸ χυμοῦ. περιμολιθίζονται δὲ, καὶ ζῶντα μύρα καὶ θύονται ἀπὸ τῆς ἵστρος. ἀπὸ ταύτης ἔφηρον λαβόντες ἡ λυτὴ τῶν ἀθλητῶν ἐκ ἐλευπίδος τῆς σφαιρῆς.*

10

Oliua quædam est in Panstethio, quæ vocatur Callistephanus, cuius folia è contrario se habent ipsa natura, atque folia cæterarum oliuarum. Demittio ramos tanquam myrtus conficiendis coronis accommodatos. Ex hac cepit Hercules, atque in Olympicis plantauit, è qua dantur coronæ Athletis. Est verò ipsa circa Hilissum fluium sexaginta stadiis distans ab ipso flumine, atque circumseptæ est. Proposita est magna pœna siquis illam attigerit, è qua capientes Elei Athletis coronas in Olympicis proponebant. Hanc & ab Hercule fuisse ita portatam, & ea coronari in Olympicis Athletas consueuisse, ita significauit Pindarus in Epinicio Thetonis Agrigentini;

20

*ἄϊτωλὸς αἰὲρ ἑφέλιος
ἀμφὶ κόμας βάλει γλαυκὸν
κόχρησ κόσμοι ἰλαίῳ τὰ πύθια
ἵστρο ἀπὸ σφίραζ παραῖ σφικῆς
ἀμφὶ τρυφῆ δακτύλου
μύρα τῶν ἑλευπίδος καλλιστέφου ἰλαίῳ.*

Aetolus vir altè
Circa comas ponat vi-
rens ornamentum oliuæ, quam olim
Istri ab umbrosis fontibus tulit
Amphitryoniades.

30

Monimentum in Olympicis pulcherrimum certaminum:

Atque de Olympicis certaminibus hæc breuiter dicta sint, nunc de Pythiis dicatur.

De Pythiis Cap. II.

Verunt & Pythia multis annis ante Isthmia instituta, post Olympia tamen, & ea in honorem Apollinis agebantur, cæptaque sunt eo tempore, quo Apollo latronè in Delphis sagittis cõfixit, qui postea insepultus ibi cõtabit, quem tamen draconem quidam esse crediderunt, vt dictum est. Alii instituta dixerunt, quia cum artem vaticinandi sit à Pane doctus, qui scitè Arcadibus leges dedit, mox ad vaticinium venit, vbi Nox, deinde Themis responsa dabat, Pythone præside tunc tripodis propheticæ cõso ipse vaticiniorum locum occupauerit. Cum cœpti essent igitur celebrari ludii Pythici, antiquissimum omnium fuit certamen, vt hymni in Apollinem canerentur. Deinde altera Pythiade instituerunt Amphictyones cantum ad citharam & ad tibiam octaua post quadragesimam Olympiade. Postea verò

40

indicta

indicta fuerunt eadem certamina, quæ etiam athletis in Olympicis, quadrigis exceptis, (nam curruli etiam certamine in Olympicis certabatur) atque lege sancitum fuit ut soli pueri longiore et peritiorque cursu certarent. Aulæ deinde repudiaci, quia nescio quid trille auditu ab his caneretur, nam elegi, & funebres modi cum iis tibis congruebant, remotaque præmiis coronarium institutum est certamen. Septima deinde Pythiade additus est equorum cursus, at vigesima tertia ad cætera ludicra accessit cursus armatorum, & bigis deinde decertari coeptum, & pancration inter pueros, & polli iniuges tunc singuli, tunc bini introducti sunt. At in omnibus his certaminibus corona laurea victoribus donabatur, ut testatur Pindarus multis in locis. Id gratum esse Apollini putabatur, quia traditum est in fabulis, quod Apollo Latoniæ filiam in eâ arborem mutatam amauerit. conuentam autem huc ab Amphictyone Deucalionis filio prius institutum fuisse tradidit in Phocicis Paus. sed ante, quam Apollo Daphnem amaret instituta sunt Pythia, & antequam laurea reperiretur, vel ex palma, vel ex æsculo coronæ dabantur victoribus, ut ait Ouid. lib. primo Metamorph. in his;

Instituit sacros celebri certamine ludos,

Pythia perdomitæ serpentis nomine dictos.

Hic iuuenum quicumque manu, pedibus ue, rota ue

Vicerat: æsculeæ capiebat frondis honorem.

Nondam laurus erat.

Nam primis Pythiorum temporibus non erat adhuc inuenta laurus, quæ postea inuenta & locus datus est fabulæ, & coronæ victoribus Pythiorum ex illa confectæ. apparet autem ex Ouidii carminibus non Amphictyones, neque filium Deucalionis, sed Apollinem ipsum præ læticia victoriæ eius certaminis, in quo Pythonem ceciderat, Pythicos ludos instituisse, atque eadem propè ludicra fuisse in Pythiis, quæ erant etiam in Olympicis. alii dixerunt neque palmam, neque æsculum, neque laurum præmium fuisse Pythiorum, sed poma quædam Deo consecrata victoribus donari solita ut scripsit in libro de coronis Ister. Verum istud accidit, quia & ludicra, & præmia victorum, & tempora, quibus agebantur Pythia, sæpius immutata sunt: nam cum nono quoque anno primam agerentur Pythia, perducta sunt postea ad quinquennium, quia tot Nymphæ dictæ sunt Parnasides dona Apollini, cum feram trucidasset, obtulisse. at de Pythiis fati, nunc de Nemeis dicamus.

De Nemeis.

Cap. III.

Celebrabantur Nemea in sylua quadam ita vocata, quæ fuit inter Philuntem & Cleonæ Achaicæ ciuitates, in Archemori Lycurgi filii honorem quoniam in illa sylua dicitur à serpente morsus interisse. fuerunt vero eadem ludicra in his, quæ etiam in superioribus instituta, at victores apio coronabantur, quæ funebres erant plantæ; idque ad perpetuam Archemori memoriam. Alii Nemea instituta fuisse maluerunt ab Hercule, quia Nemeum leonem ibi occiderit. alii ob Opheltam, qui per propriam mortem in Thebas militantibus Lacedæmonis vaticinatus fuit: erat enim certamen epitaphium siue funebre, in quo milites aut militum filii solum primū certabant, quamuis & populus in id, postea fuit admissus. alii non ob illum

L1

prædi-